

5.8.2015

אבוביך יקרה שלנו,

יין נפגשנו- וכבר אהבנו- נפרדים.

ביקרנו יחד בבלען. התפעלנו מיצירה, נופיה ומהאמרים
ההסטוריים- למדנו. הוהסטוריה של העיר, המדינה והאזור
ובאיוש תוך כדי הקשיים ובים לשלום. הערבים טיילנו. גרמניה
ולמדנו. העיר מהעיר בלימה. אמרנו לאמר ל: you are as
young as you feel, אבל במדענו הנוכחי, לא ממש חזונו-
את "בלען החדשה" לא פאקים אברים והסתפקנו. בבתי קפה ומסע
לא נשנה את דרכנו והמשפחה והמדינות לא ל"פנצוג ואת פנצוג
השני מאומהן סמס-ים ומדוי וועידת פוטסדאם. גם מצג האזין
היה לזינונו. עם החיון שמש ואפס לחיות.
אז כשי, משהו בנימה אישית אבל אני בטוח שהדבר
משקפים את תחושות חברי הקבוצה שלנו.

במארה וותיק אחי יונס שלא קל ליתן תלמידים, צחי
אברהם בכל-יין הורה צורות ואופנים להשיג את כלום.
פורה, וגם הדרכה, דרכה משמעת עצמית, עצמה פנימית, יונה
מעמיק בנפש האדם ויכולת דגשית לגעת בו. כל אלה בנוסף,
נאמן, ויכולת להעביר מידע באופן רבני ומקצועי.
וכאן שאומרים, אבוביך, יש לך את זה!

האמת היא שקראנו מקצת שחוק במחקר אן שנים שנמכו.
מטיילים לשחקר באתר פגסוס. אבל יין במהלך הטיול הכרתו
את הדבר האמיתי.

ו! ש' עק יבולת מופלאה, מו-לדת וכאובן גמ נכבשת,
 לנבזש את הקהל ש'ק. ש'לוב נביר אל ה'גת נושאים לבניימ
 ואטילן משמחים באופן מעניין וסוחף. ע'כ'י גמ את ה'חוק
 המתגלגל, חוש מהומה בדוקרני ש'עולם אינו פוגעני, היבולת
 להאזין ל'ולת, לא להיכנס לפירות אל סכסוך, ומעט הפ'ל:
 אמנותיה אין-סופית, כלון ע' להשביע אותנו. ולהעניק מלא היזון.

נקודה נוספת: מהפ'ע' הראשון ה'ב'ל. ש'את חזויות ש'יחות
 ומחוקרת מלכה, להעניף לנו את ע'כ'ון השואה וכן ב'כלין,
 במקום שבו כל ה'ע'וער תוראה ח'לה וג'ם הסתיימה. אנחנו
 אס'רי תודה ש'כמת לנו. להיבין יותר, לחשוב יותר לעומק וב'ע'יקר
 ע'רוב'ש ה'חזויות ע'ם ג'ורל הע'ם ב'הוצ'י לדורותינו.

לס'וים, תודה ע'ק ע'ל ה'כל. ב'חמוד, ב'ט'וילים המ'ארג'נים
 ה'באים, י'ה'ה לנו ק'נה מ'ודה אוב'יק'ט'יבי ע'ה'כ'נה ול'מזיו'ת מ'ז'יך
 ה'ט'ויל. ש'ש'ר נ'שאר, האם הוא לא א'כ'ובה?

ה'ט'ויל א'ב'ל'ין
 מח'ז'ר י'ז'ל-א'וג'סט 2015

כתב: ד'ני ד'אדסון